

UNIVERSITATEA “OVIDIUS” DIN CONSTANȚA

ȘCOALA DOCTORALĂ DE ȘTIINȚE UMANISTE

DOMENIUL: FILOLOGIE

**A Critical Discourse Analysis Approach to Perceptions of
Migration in Some British Periodicals**

**O abordare a percepțiilor migrației în publicații britanice
din perspectivele Analizei critice a discursului**

Rezumat

Coordonator,

Prof.univ.dr. Vlad Eduard

Doctorand,

Al-Halboosi Rasha Ali Dheyab

Constanța, 2022

O abordare a percepțiilor migrației în publicații britanice din perspectivele Analizei critice a discursului

Al-Halboosi Rasha Ali Dheyab

Cuvinte cheie: ACD (analiza critică a discursului), LSF (lingvistica sistemic-funcțională), ideologie, putere, migrație, rasism, denaturalizare

Teza doctorală conține o introducere, patru capitole, concluzii și bibliografie, corpus-ul constând din articole online selectate din presa britanică contemporană (*The Sun*, *The Daily Mail* cu varianta sa internațională, *Mail Online*). Fiecare dintre secțiuni tratează o dimensiune importantă și complementară a tezei.

Primul capitol tratează cadrul teoretic în relație cu Analiza critică a discursului, ce constituie abordarea adoptată în această disertație doctorală. Pleacă de la furnizarea unor specificații relevante asupra definirii ACD (analizei critice a discursului) și a câtorva dintre conceptele cheie. Se clarifică apoi câteva aspecte legate de discursul media și de cel al discursului politic ca fiind domeniul central de investigație al lucrării. În cele din urmă, se prezintă informații specifice asupra celor două abordări legate de ACD ce au relevanță pentru investigația întreprinsă în teză, și anume abordarea tridimensională adoptată de Halliday și lingvistica sistemic-funcțională promovată de Halliday și Hassan.

Aria de cercetare vizată de prezenta disertație doctorală a devenit foarte importantă pentru lumea contemporană. Migrația a reprezentat mereu o componentă esențială a progresului umanității. În mod deosebit în ultimul deceniu, migrația a fost prezentată printre temele abordate de majoritatea titlurilor media. Acest fapt se datorează mișcărilor masive ale populației, care au avut un impact asupra multor comunități naționale. Acestea au influențat multe aspecte ale situațiilor naționale și globale. Ca urmare, diverși jurnaliști și politicieni au abordat chestiunea migrației în diferite moduri. Unul dintre acestea este încercarea de a modela nivelul de înțelegere și percepțiile

auditoriului țintă privind chestiunea în cauză pentru a-și promova propriile interese. Aceasta a fost o preocupare frecventă a unor jurnaliști și politicieni.

Oamenii obișnuiți nu sunt întotdeauna conștienți de seriozitatea unei chestiuni cum este formarea opiniei publice cu privire la teme atât de sensibile precum migrația. Luând în considerare acest fapt, studiul își conturează obiectivele pe două coordonate principale: (1) recunoașterea importanței creșterii nivelului de conștientizare a populației privind modul în care limbajul poate fi folosit pentru a modela și manipula gândirea și percepția, și (2) atitudinea selectivă pe care o adoptă unele publicații britanice în prezentarea către public a problemelor legate de migrație.

Această disertație abordează migrația ca pe o problemă socială majoră și se concentrează pe descoperirea modurilor în care acest fenomen este dezbătut în presa britanică, în special în publicațiile selectate. Teza propune examinarea manierei în care discursul naționalismului și xenofobiei urmărește să atingă anumite audiențe și să creeze efecte importante. Prezenta disertație urmărește să pregătească terenul pentru denaturalizarea limbajului despre migrație așa cum apare el într-un număr de tabloide în perioada publicării lor. Atenția se concentrează asupra aspectului rasismului în țările vestice, în care populația albă este majoritară, și asupra chestiunilor legate de acces către public și a celor privind inegalitatea, rasismul și discriminarea în spațiul public. Perpetuarea și promovarea rasismului în anumite zone media nu reprezintă o procedură ușoară sau necomplicată, având în vedere că aceste procese nu sunt mereu repetate. De aceea este necesară o investigație serioasă a situației.

Prezenta disertație doctorală este concentrată pe o perioadă în care imigrația și xenophobia au devenit subiecte importante în spațiul public britanic, în special la începutul secolului 21. Ideea principală este de a arăta cum funcționează ideologia și cum un cititor critic o poate denaturaliza. Astfel, prezenta disertație evidențiază anumite abordări ale analizei critice a discursului în vederea creării unui cadru de discuție despre rasism în relație cu migrația populației în spațiul public contemporan. Cele două abordări adoptate în acest studiu sunt următoarele:

- (1) Prima este abordarea tridimensională a lui Fairclough, care este utilizată ca model principal pentru analiza ideologică, analiza tematică și interpretările culturale.
- (2) Cea de a doua este lingvistica sistemic-funcțională a lui Halliday. Acest model oferă studiului instrumentele lingvistice necesare în analiză. Astfel, acestea oferă o bază

temeinică, pe lângă interpretările culturale, pentru realizarea analizelor ideologice și tematice. Aceste instrumente sunt: tranzitivitatea, modalitatea și alegerile lexicale.

Datele din disertația doctorală curentă au fost selectate din publicații britanice care discută zilnic subiectul migrației. Aceste două publicații sunt *The Sun* și *The Daily Mail*, mai ales în versiunea sa de website, *Mail Online*. Articolele selectate au fost publicate între 2014 și 2018. Acesta a fost intervalul de timp în care subiectele legate de migrație, imigranți ilegali sau refugiați au devenit foarte sensibile în sfera publică britanică.

Studiul prezent urmărește să răspundă unor întrebări, dintre care următoarele prezintă prioritate:

- (i) Ce tip de percepții sunt păstrate, menținute sau contestate în relație cu migrația în anumite publicații britanice?
- (ii) Care sunt mijloacele lingvistice folosite pentru a reprezenta subiectele despre migrație în anumite direcții ideologice?
- (iii) Poate o perspectivă ACD să aducă imagini clare ale modului în care migrația este prezentată în publicațiile selectate?

În general, această disertație doctorală valorifică următoarele proceduri: (i) un fundament teoretic este reprezentat pentru principalele concepte corespondente, (ii) metodologia și modelul eclectic sunt definite cu precizie, (iii) datele sunt analizate din punct de vedere lingvistic, având în vedere principalele mijloace lingvistice folosite pentru a contura și naturaliza anumite percepții, (iv) reprezentarea ideologică și discuțiile sunt realizate pe baza evidenței lingvistice pre-existente, și (v) anumite enunțuri concluzive sunt formulate.

Este important să se observe cum media încurajează perpetuarea rasismului. Pentru mai multă claritate, acest rol trebuie separat de proprietățile generale ale rasismului și de dominația rasei europoidă în societate, inclusiv de organizarea structurală și ideologică a acelei forme de putere de grup. Aceste întrebări cheie arată că ACD este, după cum arată numele, nu atât descriptivă precum AD (analiza discursului, ci critică, implicată social și orientată către subiect.

Analiza critică a discursului (ACD) este cel mai adecvat instrument care poate fi folosit în abordarea percepției migrației în publicațiile selectate, reușind să examineze mijloacele

lingvistice folosite pentru a naturaliza ideologii negative asupra anumitor chestiuni sociale și să ofere o bază pentru interpretările culturale ale textelor folosite în practica socială. Accentul se pune pe o selecție de texte de tabloid, concluziile fiind astfel supuse dezbaterii, având în vedere aria restrânsă a investigației.

Studiul de față acordă atenție relevanței ACD și a direcțiilor studiilor culturale pentru examinarea rasismului și migrației în spațiul public britanic. Analiza critică a discursului ca o implicare activă asupra discursului în spațiul social este una dintre aceste abordări critice. Secțiunile inițiale ale prezentei disertații doctorale urmăresc să pregătească terenul pentru denaturalizarea limbajului despre migrație așa cum apare el într-un număr de tabloide britanice, aceasta fiind prezentată în capitolul final.

Norman Fairclough, Teun van Dijk, și Ruth Wodak se numără printre cei mai importanți reprezentanți ai Analizei critice a discursului din contemporaneitate, iar lucrările lor au fost de sprijin în conceperea prezentei disertații doctorale, pentru o mai bună înțelegere a contextului teoretic în care diferite atitudini, în general negative, privind migrația sunt reprezentate într-o anumită parte din presă.

Accentul se pune pe tabloide, având în vedere că acestea încearcă să manipuleze audiența prin atragerea unor reacții emoționale și prin utilizarea limbajului senzational cu scopul de a impresiona. Impactul acestora este ușor de evaluat, îndeosebi în contextul în care textele au fost scrise și publicate. Acest impact are legătură cu puterea discursului de a exploata preconcepții și prejudecăți prin atragerea unei audiențe masive în mod convingător.

După cum a fost menționat mai sus, o parte centrală a ACD este puterea. ACD analizează limbajul folosit de cei care dețin puterea, care sunt responsabili de confirmarea, continuarea și legitimarea inegalităților. Cercetătorii ACD sunt preocupați de modul în care discursul (re)produce dominația socială, mai exact, abuzul de putere al unui grup față de alte grupuri. Problema este că fiecare teorie socială vine cu un concept diferit despre putere. Conceptul de putere este esențial pentru înțelegerea dinamicii și specificațiilor de control (al acțiunii) în societatea modernă, dar puterea rămâne în mare parte invizibilă pentru mulți oameni. Relația dintre puterea socială și limbaj este o temă permanentă de discuție și dezbateră, nu doar în ACD, ci și în alte laturi ale studiilor sociale, în sociologie și sociolingvistică în ansamblu.

Discursul media este un domeniu vast pentru studiile ACD. Conform lui Fairclough, politicile media ar trebui văzute ca un punct de interes central în ACD, la fel ca în analiza media în general. Fairclough susține că principalele publicații comerciale funcționează conform ideologiei și servesc grupurile de putere, elitiste și statul. Teoreticianul consideră că discursul media contribuie la perpetuarea relațiilor sociale de dominare și exploatare.

După cum a fost menționat mai devreme, studiul adoptă un model eclectic de analiză, care constă în două abordări principale. Fairclough și Halliday sunt două dintre cele mai proeminente figuri din domeniu. Abordarea tridimensională a lui Fairclough (1992; 1995; 2010) constituie bazele analizei din prezenta disertație. Fairclough susține că lucrările sale se bazează pe două obiective. Primul obiectiv este teoretic, iar celălalt este practic. **Obiectivul teoretic** vizează evidențierea relației dintre limbaj și putere, și cum cea din urmă poate fi obținută prin valorificarea primului. Obiectivul practic, pe de altă parte, vizează creșterea nivelului de conștientizare privind rolul pe care limbajul îl exercită în construirea relațiilor sociale, deoarece conștientizarea reprezintă calea către ‘emancipare’ (Fairclough, 1989:1). În această abordare tridimensională, Fairclough sugerează trei etape: *descrierea*, *interpretarea* și *explicația*. Astfel, în derularea unui studiu ACD, partea care presupune analiza textului se numește *descriere*, partea care implică analiza interacțiunii (sau practica discursivă) se numește *interpretare*, în timp ce partea care se referă la analiza practicii sociale se numește *explicație*. Toate aceste părți reprezintă un cadru de referință în examinarea textelor din cuprinsul acestei disertații doctorale.

În analiza sa textuală (*descriere*), Fairclough se folosește de lingvistica sistemic-funcțională (SFL) a lui Halliday. El valorifică SFL ca un sistem de instrumente de analiză, deoarece ‘SFL teoretizează limbajul într-un mod care armonizează mult mai mult cu perspectivele științelor sociale critice decât alte teorii ale limbajului’ (Chouliaraki și Fairclough 1999:134). Un alt argument este că ideea de multifuncționalitate a limbajului promovată de Fairclough corespunde foarte mult cu viziunea lui Halliday. În stadiul textual, care este numit și stadiu descriptiv, sunt analizate sistematic componentele lingvistice precum alegerea vocabularului (lexis), a gramaticii (utilizarea tranzitivității) și a structurii textului (alegerile tematiche). Instrumentele supuse analizei sunt decise de cercetători. După cum susține Fairclough, ‘descrierea este stadiul care presupune proprietățile formale ale textului’ (Fairclough, 1989: 26).

În cadrul analizei textuale, în studiul de față au fost selectate trei dintre instrumentele lingvistice promovate de Halliday: tranzitivitatea, modalitatea și alegerile lexicale. Tranzitivitatea clarifică cine ce și cui face și în ce context. Mai mult, aceasta arată cum anumite lucruri sunt evidențiate față de altele și de ce. S-a început de la cele șase clasificări ale proceselor pe care le menționează Halliday. Acestea sunt: materială, mentală, relațională, comportamentală, verbală și existențială.

Pe de altă parte, indicatorii modalității au implicații substanțiale precum obținerea relațiilor de putere într-un anumit context. Subiecții puternici au condițiile de adevăr necesare pentru a obliga, a permite, a evalua și a prezice; cei lipsiți de putere nu au parte de aceleași oportunități de obicei, exceptând cazul ironiei, al umorului și al discursului “rezistenței” (Mazid, 2014:71).

Un element lexical implică o alegere. Alegerea presupune existența unor variante alternative dintre care se face selecția. Prin această implicație se susține că există motive ideologice pentru care se preferă anumite alegeri. Pe baza acestui fapt, alegerile lexicale reprezintă părți importante ale reprezentărilor ideologiilor în media (Fowler, 1991:81).

A doua și a treia etapă sunt interrelaționate. A doua etapă este *etapa practicii discursive*, numită și etapa interpretării. Aceasta se referă la relația dintre text și interacțiune, Textele sunt observate ca rezultate ale unui proces de producere și ca recursuri în procesul de interpretare (Fairclough, 1989:26). A treia etapă este *etapa practicii sociale*, numită și *explicația*. Fairclough susține că ‘explicația se preocupă de relația dintre interacțiune și contextul social cu determinarea socială a procesului de producere și interpretare și efectele lor sociale’ (Fairclough, 1989:26). Această etapă analizează discursul în relație cu puterea și ideologia și vizează puterea ca un mijloc pentru hegemonie. Această dimensiune este diferită de celelalte două prin faptul că ‘poate implica un context situațional imediat, contextul mai larg al practicilor instituționale ale evenimentului fiind încorporat, sau chiar cadrul și mai larg al societății și culturii’ (Fairclough, 1995:62).

Al doilea capitol teoretic al acestei disertații se concentrează pe migrație. Se începe de la înțelegerea conceptului de migrație și de la prezentarea unui istoric al migrației. Se face referire și la migrația din și către Marea Britanie și cum este percepută. De asemenea, se aduce în discuție relația dintre migrație și rasism, din punct de vedere al recenziilor literare.

Cercetarea privind migrația în spațiul public este importantă deoarece instrumentează identificarea discursului cu preconcepții și prejudecăți în presă despre un subiect care privește atât populația nativă cât și pe cei nou sosiți în căutarea unui loc pentru a trăi și munci. Migrația și rasismul sunt doi termeni care au fost asociați frecvent. Unul dintre ei indică un proces, celălalt o atitudine negativă. Acestea apar în mod repetat împreună, deoarece rasismul împotriva migranților este în prezent un subiect general în dezbaterile ce animă discursul public. Teun Van Dijk este un teoretician ACD care a scris foarte mult despre rasismul din Europa de vest în ultimele decenii ale secolului trecut și la începutul secolului 21 și ale cărui observații sunt încă demne de luat în considerare, deși formele rasismului au evoluat de atunci, devenind de regulă mult mai subtile.

Marea Britanie, la fel ca majoritatea țărilor vest-europene, are o istorie bogată a migrației. Politica guvernului britanic privind imigrația a trecut prin diverse perioade. A fost foarte mult influențată de preocupări rasiale mai degrabă decât de preocupări legate de imigranți în general. Numărul total de imigranți, deseori cunoscut drept fluxul migrator brut, nu a reprezentat niciodată o cauză de îngrijorare. Mult mai important a fost accentul pus pe culoarea pielii, religia sau cultura imigranților, precum și pe subiectul imigrației ilegale.

Migrația și rasismul, după cum s-a menționat deja, se află într-o relație recurentă, ducând la controverse și la diferite dezbateri contradictorii. Uneori oamenii trebuie să găsească o definiție comună a rasismului. Pe scurt, rasismul se referă la discriminare, marginalizare, interdicție sau preferințe care se bazează pe rasă, culoarea pielii sau originea etnică. Aceste atitudini negative sunt de multe ori mascate, dar de cele mai multe ori ele sunt foarte evidente. Cel mai important este să se identifice instanțele de comportament rasist, inclusiv discursul rasist, și să se militeze pentru eliminarea lor din spațiul public.

Cu câțiva ani în urmă, Van Dijk a considerat că problema accentuării rasismului prin intermediul media este încă foarte serioasă. Ramificările sale structurale și ideologice necesită o abordare mai aprofundată, ținând cont de rolul politic, economic și socio-cultural al presei în ansablu în societățile pe care el le observă ca fiind în principal dominate de albi. Van Dijk a considerat în urmă cu trei decenii că perpetuarea rasismului prin intermediul media nu este un proces simplu și direct.

În ce privește capitolul al treilea, *Presa britanică și discursul rasismului* [*The British Press and the Discourse of Racism*], se va adăuga ideea că termenul ‘rasism’ nu se referă doar la concepții, atitudini sau declarații. Acesta cuprinde și abilitatea de a forța acele concepții sau viziuni ale lumii să devină hegemonice și să reprezinte o bază pentru refuzarea drepturilor de egalitate. Rasismul nu se referă doar la gândire și vorbire, ci și la fapte, acțiuni rasiste, în mod evident legate de abuzul de putere. Din acest motiv, rasismul face parte din schema relațiilor de putere de diferite tipuri, fiind văzut ca un sistem ce justifică folosirea expresiei rasism sistemic de către un număr mare de teoreticieni ai raselor umane de exemplu. Accentul pus în această disertație doctorală în ansamblu este pe aspectele rasismului în câteva publicații din presa britanică. După cum s-a precizat, perpetuarea și promovarea rasismului de către anumite sectoare media nu este un proces simplu și direct. Este important să se observe cum media servește perpetuării rasismului. Această disertație pornește de la câteva observații făcute de autori precum Teun van Dijk în urmă cu câteva decenii, și se concentrează pe expunerea efectelor rasismului, așa cum au fost păstrate în publicațiile britanice din ultimii ani. Trebuie remarcat totuși că manifestarea rasismului de acum câțiva ani nu se aseamănă cu manifestări ale rasismului din alte timpuri. O examinare a celor mai recente articole din aceleași publicații, mai exact începând cu anul 2020, ar putea arăta schimbări majore.

Se poate concluziona că perpetuarea rasismului în mass-media nu a fost o procedură simplă și directă nici măcar în timpuri mai intolerante. Rolul presei în perpetuarea rasismului, în opinia unora, a fost direct legat de aspectele fundamentale ale rasismului și de dominația oamenilor albi în societate, în particular de modelele structurale și ideologice ale puterii de grup. Dacă situația se schimbă în bine sau în rău, urmează să se stabilească prin examinarea atentă a manifestărilor influente privind rasismul și imigrația în spațiul public, în special în mass-media, care se adresează unui auditoriu vast. Încă o dată, observațiile care au fost făcute în această teză doctorală se bazează pe examinările anterioare ale rasismului în Europa vestică, efectuate de un număr de autori importanți, dar mai ales pe examinarea articolelor contemporane, care au alcătuit conținutul pentru analiză și interpretare.

Ultimul capitol prezintă analiza și discutarea datelor, urmată de interpretarea culturală, pentru care contextele sunt în mod special relevante. Analiza limbajului este inspirată de teoria Gramaticii sistemic-funcționale a lui M.A.K. Halliday și descrie cum tranzitivitatea, modalitatea

și alegerile lexicale au fost folosite pentru descrierea inițială a limbajului. Aceasta este ulterior folosită ca punct de pornire pentru interpretarea și evaluarea articolelor din publicațiile britanice.

Au fost selectate zece articole, cinci din *The Sun* și cinci din *Mail Online*. Articolele comunică în mod evident anumite precepții privind imigranții și imigrația. *The Sun* și *The Daily Mail*, a cărei versiune online (*Mail Online*) reprezintă o sursă pentru câteva articole de aici, sunt voci foarte influente în Regatul Unit, iar precepțiile asupra migrației care sunt investigate în prezenta teză se bazează pe aceste texte.

Studiul adduce următoarele concluzii:

În primul rând: ipotezele studiului au fost verificate, conducând la câteva concluzii generale, care, la fel ca alte generalizări, sunt relative. Acestea sunt după cum urmează:

1. Migrația și migranții sunt de obicei ilustrați în mod negativ în cele două publicații britanice selectate: *The Sun* și *Mail Online*, chiar dacă nu se creează această impresie în mod specific de fiecare dată. Toate caracteristicile lor ca indivizi, intențiile și motivațiile lor și impactul pe care îl au asupra țării sunt prezentate într-un mod negativ. O abordare holistică este adoptată în prezentarea atributelor negative privitoare la migrație și migranți. De asemenea, strategiile de exagerare, agregare, dezumanizare și selectare sunt folosite în exploatarea anumitor instrumente lingvistice.
2. Percepțiile xenofobe și rasiste sunt promovate în cele două publicații. Migranții sunt definiți ca oameni din afara grupului prin utilizarea termenului “ei”. Ei se diferențiază de populația britanică nativă, atât din punct de vedere al caracteristicilor și calificărilor, cât și din punct de vedere al responsabilităților. Migranții sunt definiți ca intruși sau ca o împovărare, deși această împovărare se referă la responsabilitățile pe care comunitățile-gazdă ar trebui să și le asume.
3. Anumite mijloace lingvistice sunt folosite pentru a naturaliza percepția și ilustrarea migrației în vederea afectării oamenilor, uneori chiar involuntar și neintenționat. Mijloacele lingvistice implică alegerea unor elemente lexicale și de modalitate și structurarea participanților și a circumstanțelor în anumite cadre de tranzitivitate care umbresc imaginea imigranților și a discursului imigrației în general.
4. Investigarea unor astfel de chestiuni sociale de importanță internațională din perspectiva ACD este productivă și importantă atât la nivel academic, cât și la nivel social. Analiza lingvistică și tematică, împreună cu discuția ideologică și evaluarea, dezvăluie o multitudine de detalii ascunse

în ce privește migrația și migranții. Detalii mai mici sau mai mari sunt puse alături pentru a descoperi imaginea de ansamblu negativă, naturalizată și ascunsă, a migrației și migranților în fragmentele de presă selectate, astfel încât oamenii să înțeleagă ce se întâmplă în media.

În al doilea rând: Întrebările adresate în această disertație doctorală au primit răspunsuri în totalitate. Acestea sunt după cum urmează:

1. Prima întrebare, care este “ce fel de percepții sunt păstrate, menținute sau cotate în legătură cu migrația în unele publicații britanice?” a primit răspuns și clarificări. Tipurile de percepții sunt fără îndoială negative. O abordare holistică este urmată pentru a ilustra migranții și migrația ca o amenințare asupra societății Regatului Unit și asupra populației sale. În general sunt conturate trei tipuri de percepții pentru a înrădăcina sentimentul de respingere al britanicilor față de migranți și acestea sunt: (i) migranții nu sunt dintre ai noștri (concepția noi versus ei), (ii) migranții și migrația schimbă societatea în care trăim (viața înainte de ei era diferită de viața după sau cu ei) și (iii) migranții sunt în majoritate oameni răi, cu standarde joase și calificări slabe, deci migrația nu a adus niciodată indivizi valoroși în Regatul Unit.

2. A doua întrebare care investighează tipurile de mijloace lingvistice folosite pentru a forma discursul despre migranți și migrație are de asemenea răspuns. Studiul de față arată că există trei tipuri principale de mijloace lingvistice care intervin mai mult în construirea, comunicarea și citirea interpretărilor negative despre migrație și migranți. Acestea sunt: (i) folosirea unor tipuri de vocabular (elemente lexicale), (ii) folosirea unor modalități în anumite feluri și (iii) structurarea tranzitivă.

3. A treia întrebare și anume “poate o perspectivă ACD să aducă imagini clare ale modului în care migrația este prezentată în publicațiile selectate?” are un răspuns bine verificat. ACD ca domeniu de cercetare și-a dovedit relevanța pentru a clarifica și denaturalize percepțiile negative despre migrație și migranți, communicate în mod implicit sau explicit în anumite publicații. Astfel, ACD poate și reușește să ofere imagini clare ale modurilor în care migrația este prezentată în presă.

În al treilea rând: Percepția negativă despre migrație este conturată pe baza abordării principalelor considerații ideologice menționate mai jos, care se referă în primul rând la oameni și îi fac pe cititori să se plaseze în poziție de victime în cadrul interpretării negative.

1. Un triumf al componentelor comunității este trasat pentru a susține imaginea conform căreia migranții amenință și lezează fiecare dintre componentele principale ale societății, și anume (i)

adulții, (ii) copiii și (ii) viața cotidiană. Spațiul public este conceput să perceapă migranții și migrația ca o sursă de amenințare, împovărare și pericol prin impactul lor asupra celor trei componente menționate.

2. Se dezvoltă și un triunghi al construcției umane pe de altă parte, ca bază pentru discutarea mijloacelor plănuite cu care se urmărește atacarea caracterului, scopurilor sau intențiilor și impactului migranților laolaltă. Imaginea generală urmărește să descrie migranții într-o manieră negativă și să îi reprezinte ca pe un apendice nesănătos al societății.

3. Trei mari teme sunt dezvoltate pentru a contura percepția audienței împotriva migrației și migranților. Aceste teme sunt: (i) tema “NOI” și “EI”, (ii) tema înainte și după, și (iii) tema “migranților buni și răi” Aceste teme încurajează amplificarea sentimentului de respingere și neacceptare manifestat în spațiul public față de migranți. Toate temele se regăsesc în forma dihotomiilor, deși realitatea la care se referă este mult mai complexă de atât, după cum arată chiar articolele în cauză. Discursul anti-imigrație este folosit de unele tabloide, dar nu este acceptat de către publicul britanic în ansamblu, mai ales de către populația tânără și educată.

În ultimul rând, revenind la conjuncturile generale ale analizei lingvistice și ale interpretării ideologice ocazionate de examinările specifice ale textelor media, se observă constatarea generală ca formațiunile discursive ideologice afectează managementul discursului media, în special prezentarea discursului privind imigrația. Acestea au tendința să naturalizeze în forme subtile (aparținând celor pe care Peter Teo le include în “noul rasism”), pentru a ascunde sub aparențele unui limbaj acceptabil ceea ce ar trebui să fie inacceptabil într-o societate civilizată, adică aspecte ale xenofobiei, preconcepții, discriminare, ale căror principale ținte identificate în prezenta disertație le reprezintă migranții.

În timp ce formațiunile discursive ideologice au efect în privința naturalizării acestor discursuri inacceptabile, responsabilitatea abordărilor critice ale discursului, dintre care ACD deține un rol principal, este să denaturalizeze ideologia legată de aceste formațiuni. Disertația curentă își propune să contribuie la o mai bună înțelegere a mecanismelor acestor formațiuni ale discursului ideologic [IDFs] și la articularea unor moduri comprehensive de a le opune rezistență, ca parte a unei relații mai echilibrate dintre vocile autoritare și influente din spațiul public și audiențele din ce în ce mai critice și mai conștiente de prezența ideologiilor, între care studenții și cercetătorii ACD par să își găsească locul potrivit.

Bibliografie selectată

- Appadurai, Arjun 'Disjuncture and Difference in the Global Cultural Economy.' *The Globalization Reader*. Fifth edition. Ed. Frank J. Lechner and John Boli. Malden, MA and Oxford: Wiley Blackwell, 2015: 94 – 102.
- Bahaa-eddin, Mazid M. *CDA and PDA made simple: Language, ideology and power in politics and media*. Cambridge Scholars Publishing, 2014.
- Conboy, Martin. *Tabloid Britain: Constructing a Community through Language*. London and New York: Routledge, 2006.
- Fairclough, Norman. *Media Discourse*. London: Edward Arnold, 1995.b.
- Fairclough, Norman. *Critical Discourse Analysis. The Routledge Handbook of Discourse Analysis*. Edited by; James Paul Gee, Michael Hanford. Routledge Taylor Francis Group, London& New York. 2012.
- Fairclough, Norman. *Critical Discourse Analysis: The Critical Study of Language*. London and New York: Longman, 1995.a.
- Fairclough, Norman. *Language and Power*. London: Longman. 1989
- Halliday, M.A.K. *An Introduction to Functional Grammar*. Second edition. London: Edward Arnold, 1994
- Halliday, Michael, Christian MIM Matthiessen and Christian Matthiessen. *An Introduction to Functional Grammar*. Routledge, 2014.
- Hart, Cristopher. *Critical Discourse Analysis and Cognitive Science: New Perspectives on Immigration Discourse*. Palgrave, Macmillan, UK, 2010.
- Johansson, Sofia. *Reading Tabloids: Tabloid Newspapers and their Readers*. Södertörns högskola, 2007.
- Koser, K. *International Migration: A Very Short Introduction*. Oxford: Oxford University Press, 2007.
- Richardson, John E. *Analysing Newspapers: An Approach from Critical Discourse Analysis*. Houndmills, Basingstoke and New York: Palgrave Macmillan, 2007.
- Richardson, John E. *(Mis) representing Islam: The Racism and Rhetoric of British Broadsheet Newspapers*. Vol. 9. John Benjamins Publishing, 2004.

Teun van Dijk. *Elite Discourse and Racism*. Newbury Park, CA: Sage, 1993 (b).

Teun van Dijk. *Racism and the Press*. Routledge. London and New York, 1991

Wodak, Ruth and Mayer M. *Methods of Critical Discourse Analysis: Introducing Qualitative Methods*. SAGE Publications, London, New Delhi, 2001

